

مقدمه‌ای بر پدافند غیر عامل

در حوزه سیستم عامل

فهرست

۳مقدمه
۴فصل اول: سیستم عامل و نقش آن در جامعه اطلاعاتی
۱۰فصل دوم: معماری کلان سیستم عامل
۲۰فصل سوم: ملاحظات پدافند غیرعامل در طراحی سیستم عامل
۲۴پیوست ۱: مسیر تحول سیستم عامل ها

مقدمه

سیستم عامل نقش «روح» را در پیکره سخت افزاری هر رایانه ایفا می نماید. کلیه ابعاد فنی زیرساخت فناوری اطلاعات و ارتباطات می تواند تحت الشعاع انتخاب یک سیستم عامل قرار گیرد. به عبارتی خشت اول و زیربنای توسعه نرم افزاری فناوری اطلاعات و ارتباطات، توسط سیستم عامل پایه گذاری می شود؛ از این رو جهت گیری به سمت ایجاد و استفاده از سیستم عامل ملی یک راهبرد مشخص و ضرورتی اجتناب ناپذیر جهت حفظ امنیت، استقلال، خوداتکایی و بهره وری اقتصادی در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات می باشد.

فصل ۱

سیستم عامل و نقش آن در جامعه اطلاعاتی

یک سامانه رایانه‌ای از یک یا چند پردازنده، حافظه اصلی، حافظه‌های جانبی و دستگاه‌های ورودی و خروجی نظیر صفحه کلید، صفحه نمایش، چاپگرها و واسط‌های شبکه تشکیل شده است. این اجزا در کنار یکدیگر یک سامانه پیچیده را بوجود می‌آورند. نوشتن برنامه‌هایی که تمامی این عناصر را مدیریت و از آنها بطور صحیح، بهینه و کارآمد استفاده نماید، بسیار مشکل است. اگر هر برنامه‌نویس مجبور باشد با مفاهیم گسترده‌ای نظیر نحوه عملکرد دستگاه‌های ورودی و خروجی متفاوت آشنا باشد، بسیاری از برنامه‌ها هرگز نوشته نخواهند شد. به همین دلیل، از سال‌ها قبل بوضوح مشخص بود که می‌بایست از طریق روش‌هایی برنامه‌نویسان و دیگر کاربران را از درگیر شدن با این پیچیدگی‌ها دور نگه داشت. تلاش‌های گسترده، منجر به ایجاد یک لایه نرم‌افزاری روی پیکره سامانه‌های رایانه‌ای شد؛ به این لایه که همه اجزای سامانه را کنترل و مدیریت نموده و بدین ترتیب کار توسعه برنامه‌ها را امکان‌پذیر می‌نماید، سیستم‌عامل گفته می‌شود.

وظایف سیستم عامل:

بطور کلی در هر رایانه، حداقل یک سیستم عامل وجود دارد که مهم ترین برنامه نصب شده در رایانه می باشد و وظایف اصلی ذیل را برعهده دارد:

➤ راه اندازی، مدیریت و بکارگیری سخت افزار

➤ برقراری ارتباطات بین کاربر، نرم افزار و سخت افزار

➤ مدیریت و سازماندهی ارتباط با شبکه

➤ مدیریت و سازماندهی برنامه ها، پوشه ها و نرم افزارها

از دیگر وظایف سیستم عامل تشخیص خطاهای محتمل می باشد. این خطاها می تواند در پردازشگر، حافظه، دستگاه های ورودی/خروجی و یا در برنامه کاربر رخ دهد. سیستم عامل باید برای هر نوع خطا عکس العمل مناسبی نشان دهد.

استفاده از سیستم عامل های متن باز می تواند بعنوان گزینه ای مناسب بمنظور افزایش توان متخصصین داخلی جهت تولید محصولات بومی مطرح باشد.

انواع سیستم عامل:

سیستم عامل‌ها از نظر کاربرد بصورت ذیل تقسیم‌بندی می‌شوند:

+ سیستم عامل کاربری:

در رایانه های شخصی استفاده می‌شود.

+ سیستم عامل کارگزار یا شبکه‌ای:

از کنترل کننده‌های واسط شبکه^۱ و نرم افزارهای سطح پایین بعنوان گرداننده^۲ استفاده می‌گردد و برنامه‌های خاصی با امکانات ویژه جهت دسترسی به سامانه‌ها یا فایل‌ها، از طریق شبکه‌های گسترده رایانه‌ای بکار گرفته می‌شود.

+ سیستم عامل توزیع شده:

از چندین پردازنده و سیستم مجزا و در یک محیط شبکه‌ای اجرا می‌شود و در ابررایانه‌ها و کاربردهای پردازش موازی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

+ سیستم عامل بلادرنگ:

بمنظور کنترل ماشین آلات صنعتی، تجهیزات علمی و سامانه‌های صنعتی استفاده می‌گردد. امکانات محدودتر در بخش رابط کاربری و برنامه‌های کاربردی خاص منظوره از ویژگی‌های این نوع سیستم عامل

^۱ network card controller

^۲ driver

می‌باشد. پاسخگویی در زمان معین در این نوع سیستم عامل‌ها دارای اهمیت فراوانی می‌باشد.

اهمیت بومی سازی سیستم عامل:

سیستم‌عامل نرم‌افزاری مبنایی است که بعنوان یک محصول کاربردی همراه با سخت‌افزار در اختیار استفاده‌کنندگان قرار می‌گیرد. با توجه به رشد جدی کاربران شبکه‌های اطلاع‌رسانی و اینترنت در کشور ما، ایجاد و توسعه یک سیستم‌عامل بومی، مسئله‌ای راهبردی می‌باشد. تصمیم در خصوص انتخاب سیستم‌عامل کلیه ابعاد فنی رایانه و فناوری اطلاعات را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد.

سیستم‌عامل کلیه منابع رایانه را کنترل و مدیریت می‌نماید. هر برنامه کاربردی برای ذخیره‌سازی داده‌ها در یک فایل یا ارسال آن از طریق شبکه، باید از سیستم‌عامل استفاده نماید. چنانچه مشخصات طراحی سیستم‌عامل مورد استفاده در دسترس نباشد، اطلاع از عملکرد آن امکان‌پذیر نخواهد بود.

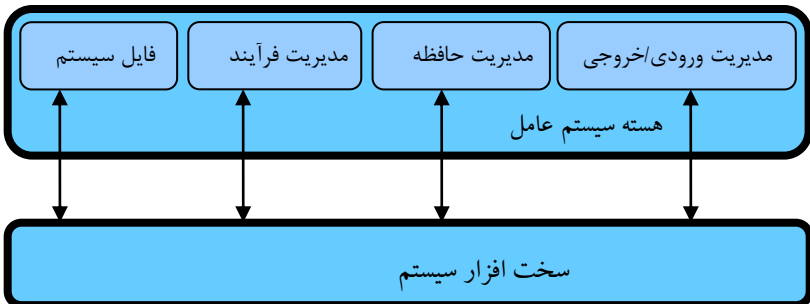
یک سیستم عامل بعنوان یک نرم افزار زیرساختی بدون انجام بررسی های لازم، نه از لحاظ امنیت دسترسی به اطلاعات و نه به لحاظ پایداری عملکرد، قابل اعتماد نخواهد بود. این عدم اطمینان، تهدید بزرگی است که خطرات و هزینه های اضافی را به دنبال خواهد داشت. از سوی دیگر ممکن است شرکت تولید کننده از محصول خود برای آشفته کردن وضعیت بازار، رفتار نمودن مشتری، بوجود آوردن وابستگی فنی و دسترسی محدود به اطلاعات دیجیتالی استفاده کند. در این حالت کاربران خود را در وضعیت بدی گرفتار می بینند که نمی توانند از آن نجات یابند و مجبورند برای دسترسی مجدد به اطلاعات خود که در قالب دیجیتالی ذخیره شده، محصول جدید همان تولید کننده را خریداری نمایند.

تولید کننده سیستم عامل می تواند، با وارد کردن برنامه های ویژه ای، باعث بوجود آمدن اختلال در عملکرد برنامه های کاربردی تولید کنندگان دیگر شود. اینگونه رقابت ناعادلانه به نفع تولید کنندگان سیستم عامل بوده و امکان بوجود آمدن امتیاز انحصاری را افزایش می دهد.

فصل ۲

معماری کلان سیستم عامل

شکل ذیل ساختار کلی یک سیستم عامل را نشان می‌دهد. در اینجا مؤلفه‌های سیستم عامل که در بخش هسته آن قرار می‌گیرند، نشان داده شده است. هر کدام از آن‌ها با استفاده از توابع خاصی با سخت‌افزار ارتباط برقرار می‌کنند. مشکل اصلی این معماری عدم وجود انعطاف لازم برای اعمال سیاست‌های امنیتی می‌باشد. این موضوع پیاده‌سازی مکانیزم‌های امنیتی را در حالت کلی مشکل می‌کند. بنابراین نیاز به وجود یک معماری امن و منعطف در طراحی سیستم عامل احساس می‌شود.

معماری کلان سیستم عامل

مؤلفه‌های سیستم عامل

در نگاه کلی مؤلفه‌های اصلی سیستم عامل شامل بخش‌های ذیل می‌باشد:

✚ فایل سیستم^۱

وظایف اصلی فایل سیستم عبارتند از ایجاد و حذف فایل‌ها، ایجاد و حذف شاخه‌ها، انجام عملیات کپی، انتقال و تغییرات روی فایل‌ها و شاخه‌ها، ذخیره‌سازی و مدیریت قرارگیری فایل‌ها بر روی رسانه‌ها و مدیریت دسترسی‌های مختلف به فایل‌های مشترک. از نظر امنیتی، مدیریت و کنترل دسترسی به فایل‌ها مهم‌ترین بخش از وظایف سیستم عامل می‌باشد. تهدید مهم در مورد امنیت فایل سیستم استفاده از پروتکل‌های رمزنگاری آسیب پذیر یا غیرقابل اعتماد می‌باشد. بمنظور حفظ امنیت می‌بایست حتی الامکان از پروتکل‌های رمزنگاری طراحی و تولید شده داخلی در فایل سیستم استفاده شود. همچنین سیستم عامل باید دارای قابلیت تعریف مالکیت‌های جداگانه با سطوح دسترسی متفاوت و قابل کنترل برای هر فایل باشد. در این راستا کنترل نحوه دسترسی به این فایل‌ها بسیار مهم است؛ ضعف در قسمت کنترل دسترسی، تهدید بزرگی برای سامانه بشمار می‌آید.

✚ مدیریت فرآیندها^۲

بطور کلی در سیستم عامل‌ها، به یک برنامه در حال اجرا فرآیند گفته می‌شود. برای انجام هر کاری در یک رایانه باید یک یا چند فرآیند اجرا شود. با توجه به تعریف فرآیند و سیستم عامل، که وظیفه

^۱ File System

^۲ Process Management

مدیریت منابع سامانه را برعهده دارد؛ مدیریت فرآیندها یکی از مهم‌ترین و حساس‌ترین وظایف هر سیستم‌عامل می‌باشد. سیستم‌عامل با توجه به سیاست‌های مدیریتی خود، بر فرآیندها نظارت و مدیریت کرده و به آن‌ها اجازه اجرا شدن می‌دهد و یا از اجرای آن‌ها ممانعت می‌نماید. امکان اجرای فرآیندها توسط هر یک از مؤلفه‌ها و دسترسی بدون قید و شرط به منابع سخت‌افزاری سامانه، می‌تواند بسیار خطرناک باشد؛ یکی از خطراتی که سیستم‌عامل ناامن را تهدید می‌کند، از دست رفتن کنترل سامانه می‌باشد. در معماری‌های امن سیستم‌عامل، بخشی با نام کنترل امنیت به مؤلفه‌های سیستم‌عامل اضافه می‌شود که وظیفه بررسی فرآیندها و صدور مجوز اجرا برای آن‌ها را برعهده دارد. کنترل امنیت در این معماری‌ها خود از دو بخش تشکیل شده است:

۱. «کارگزار امنیتی» که حاوی سیاست‌های امنیتی سیستم‌عامل می‌باشد.

۲. «سازمان دهنده اشیاء» که پس از دریافت درخواست اجرای فرآیند، با مراجعه به کارگزار امنیتی امکان اجرا شدن فرآیند مذکور را بررسی کرده و در نهایت مجوز اجرا را برای آن فرآیند صادر و یا درخواست مذکور را رد می‌نماید.

➤ مدیریت حافظه^۱

سیستم‌عامل در رابطه با مدیریت حافظه دو عملیات اساسی انجام می‌دهد:

۳. تخصیص حافظه مورد نیاز و اختصاصی به هر فرآیند برای اجرا

۴. استفاده از انواع حافظه در سامانه و مدیریت آن‌ها بمنظور اجرای فرآیندها با بالاترین سطح کارایی

تهدیدات اصلی مرتبط با مدیریت حافظه شامل عدم کنترل صحیح مقادیر ورودی‌های توابع سیستمی، فضاهای آدرس‌دهی و یا حجم اطلاعات ورودی می‌باشد که ممکن است سبب بروز مشکلات اساسی مانند سرریز شدن بافر^۲ شود. چنین مشکلاتی می‌تواند مقدمات برخی حملات به سیستم‌عامل را فراهم نماید.

➤ مدیریت ورودی‌ها و خروجی‌ها^۳

ورودی/خروجی‌های یک سامانه رایانه‌ای از طریق تبادلات شبکه‌ای و یا دستگاه‌های جانبی امکان‌پذیر می‌باشد.

^۱ Memory Management

^۲ Buffer over flow

^۳ I/O Management

معماری امن سیستم عامل

بطور کلی یک سیستم عامل امن نتیجه بهره گیری از معماری امن می باشد. عدم وجود یک معماری امن باعث می شود سیستم عامل از نظر امنیت و پایداری قابل اتکا نبوده و در نتیجه، احتمال نفوذ و وقوع تهدیدات امنیتی بالا می رود. در عین حال ساختار یک سیستم عامل باید فرآیندها و مکانیزم های لازم بمنظور پشتیبانی از انواع سیاست های امنیتی را داشته باشد زیرا با توجه به شرایط و محیط های مختلف، می بایست سیاست های امنیتی متفاوتی تعریف شوند؛ یک معماری مناسب باید با این سیاست ها تطبیق پذیر باشد و در عین حال توانایی پشتیبانی از سیاست های جدید را نیز داشته باشد، چرا که سیاست های امنیتی عموماً حالت ایستا ندارند.

با توجه به نکات فوق در معماری هدف می بایست یک سامانه مدیریتی که وظیفه بررسی فرآیندها و اعطای مجوز به آنها برای اجرا شدن را بر عهده دارد به مجموعه مؤلفه های سیستم عامل اضافه گردد. در حقیقت با استفاده از این بخش که متشکل از دو مؤلفه کارگزار امنیتی و سازمان دهنده اشیاء است، می توان سیاست های امنیتی را پیاده سازی نمود.

ارزیابی امنیتی سیستم عامل

در پی احساس نیاز به محصولات امن و پایدار، عرصه جدیدی برای طراحان و توسعه دهندگان سامانه های اطلاعاتی بوجود آمد. بخش بزرگی از شرکت های غیرمتخصص در زمینه امنیت، با مشاهده وضعیت موجود، اقدام به ارائه برخی محصولات امنیتی فاقد ارزش نمودند و کاربران آن محصولات با اطمینان به آنها دچار مشکلات بزرگتری شدند.

خریداران و متقاضیان محصولات نرم‌افزاری، همواره نیازمندند که با استفاده از معیارهایی اطمینان حاصل نمایند که فرآیندهای طراحی، پیاده‌سازی و ارزیابی محصولاتی که قصد خرید و استفاده از آن‌ها را نموده‌اند، در چارچوبی کاملاً مشخص و استاندارد انجام شده است. لذا دولت‌ها سعی نمودند با ایجاد ساختارهایی به ارزیابی امنیتی محصولات و درجه‌بندی آن‌ها بپردازند.

بر اساس تحقیقات انجام گرفته در این راستا تعدادی استاندارد و معیار ارزیابی ارائه شده‌اند که فرآیندهای طراحی، پیاده‌سازی و ارزیابی محصولات نرم‌افزاری را از لحاظ امنیتی ارزیابی می‌کنند و به محصولات ارزیابی شده، سطحی از اطمینان را تخصیص می‌دهند. برخی از این استانداردها در این قسمت مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

استاندارد TCSEC

استاندارد TCSEC در سال ۱۹۸۵ توسط وزارت دفاع آمریکا برای اولین بار برای ارزیابی امنیتی محصولات نرم‌افزاری ارائه شد. استاندارد TCSEC پس از ارزیابی یک محصول، آن را از لحاظ امنیتی در یکی از سطوح اطمینان بخشی C۱، C۲، B۱، B۲، B۳ و A۱ قرار می‌دهد.

استاندارد ITSEC

در سال ۱۹۹۰ کشورهای انگلیس، فرانسه و آلمان براساس معیار ارزیابی امنیتی TCSEC، معیاری برای ارزیابی امنیتی محصولات فناوری اطلاعات ارائه نمودند. پس از بررسی‌های فراوانی که توسط مجامع بین‌المللی بر روی معیار ارزیابی مذکور صورت پذیرفت، نسخه ۱.۲ این معیار توسط اتحادیه کشورهای اروپایی برای

بکارگیری عملی در زمینه ارزیابی امنیتی محصولات فناوری اطلاعات تهیه و به دنیا ارائه شد. این استاندارد در حقیقت تکمیل شده و توسعه یافته استاندارد TCSEC بوده و دارای ۶ کلاس ارزیابی می‌باشد.

استاندارد CC

پس از استاندارد ITSEC، اولین نسخه از معیار ارزیابی CC در سال ۱۹۹۴ به دنیا عرضه شد. این معیار ارزیابی نیز برپایه TCSEC، ITSEC و تعدادی معیار ارزیابی بومی‌سازی شده دیگر نظیر CTCPEC، بنیان گرفته بود.

مؤسسه استانداردهای بین‌المللی ISO در سال ۱۹۹۰ کار خود را برای تدوین استانداردهای ارزیابی امنیت در بازار صنعت فناوری اطلاعات شروع کرد که نتیجه آن ارائه ISO ۱۵۴۰۸ بود. در حقیقت CC پس از گذراندن مراحل، از سوی مؤسسه استانداردسازی ایزو به عنوان استاندارد برای ارزیابی امنیتی محصولات نرم‌افزاری شناخته شد و از آن پس با نام ISO ۱۵۴۰۸ مطرح گردید. تعدادی از مفاهیم پایه‌ای که در استاندارد CC وجود دارند عبارتند از:

- هدف مورد ارزیابی (TOE)^۱:
- محصول یا خدماتی است که با استفاده از این استاندارد می‌خواهیم آن را از لحاظ امنیتی مورد ارزیابی قرار دهیم.
- هدف امنیتی (ST)^۲:

^۱ Target of Evaluation

^۲ Security Target

مشخص کننده انتظارات امنیتی از محصول مورد نظر

- نمایه حفاظتی (PP)^۱:

مشخص کننده نیازمندی‌های امنیتی به زبان سطح بالا

- سطوح اطمینان بخشی ارزیابی (EAL)^۲:

مشخص می‌کند که در ارزیابی انجام شده، چه میزان از

نیازمندی‌های اطمینان بخشی برآورده شده است.

مقایسه استانداردهای امنیتی

در جدول ذیل استانداردهای معرفی شده در بخش‌های گذشته از حوزه

های مختلف مورد مقایسه و بررسی قرار گرفته است. [سند ملاحظات پدافند

غیرعامل در طراحی و تولید سیستم عامل بومی-۱۳۸۶]

بررسی و مقایسه استانداردهای امنیت نرم افزار

ITSEC	ISO ۱۵۴۰۸(CC)	استاندارد	حوزه
متوسط	خوب	پذیرش توسط مؤسسه‌های استاندارد بین‌المللی معتبر (نظیر ISO و IEEE)	
متوسط	زیاد و در حال افزایش	میزان بکارگیری توسط طراحان، تولیدکنندگان و خریداران	
متوسط	زیاد	میزان انطباق با نیازهای روز جامعه اطلاعاتی	
متوسط	زیاد	انعطاف پذیری با کاربردهای متنوع	

^۱ Protection Profile

^۲ Evaluation Assurance Level

پیشنهاد بومی‌سازی استانداردهای ارزیابی امنیتی

همان‌طور که در تعریف استاندارد CC گفته شد، یکی از مفاهیم پایه‌ای این استاندارد، نمایه حفاظتی است که مصرف‌کننده^۱ توسط آن، نیازمندی‌های خود را بیان می‌کند. به عبارت دیگر، استاندارد CC به گونه‌ای طراحی شده است که قابلیت بومی‌سازی شدن در آن به صورت نهادینه قرار گرفته است و کارشناسان می‌توانند با تعریف نمایه حفاظتی و سطوح امنیتی براساس نیازهای خود، این استاندارد را بومی کنند.

با تعریف نمایه حفاظتی جدید بر اساس نیازهای امنیتی کشور، بخش زیادی از فعالیت بومی‌سازی استاندارد سیستم‌عامل انجام خواهد شد.

ارزیابی سیستم‌عامل از لحاظ امنیتی توسط مراکز مشخصی صورت می‌گیرد، این مراکز برای ارزیابی امنیتی سیستم‌عامل باید کد منبع سیستم‌عامل و جزئیات مربوط به طراحی و پیاده‌سازی آن را در اختیار داشته باشند. در صورتی که چنین مراکز ارزیابی در داخل کشور وجود نداشته باشد، برای ارزیابی امنیتی سیستم‌عامل ملی ناچار خواهیم شد که تمامی اطلاعات و جزئیات طراحی و پیاده‌سازی آن را در اختیار مراکزی که در سایر کشورها قرار دارند، بگذاریم؛ که این امر تهدیدات فراوانی را برای کشور به‌همراه خواهد داشت و به هیچ وجه توصیه نمی‌شود. کشور یا مرکز مقصد به دلیل موقعیت استراتژیک ایران در منطقه و با توجه به موقعیت جنگ تمام‌عیار اطلاعاتی فعلی، با دانستن اطلاعات فنی سیستم‌عامل ملی و نقاط آسیب‌پذیر آن می‌تواند برنامه‌های تخریبی را در حوزه‌های مختلف به اجرا درآورده و

^۱ خریدار سیستم‌عامل یا فرد یا نهادی که متقاضی سیستم‌عامل است.

زمینه تهدید تمامی زیرساخت‌های اطلاعاتی کشور را در شرایط خاص فراهم نماید. دارندگان کد می‌توانند نسبت به انجام حملات مختل کننده خدمات فناوری اطلاعات اقدام کرده و اطلاعات زیرساخت‌ها را تخریب نمایند. با توجه به تهدیداتی که در این زمینه متوجه کشور خواهد شد، ضروری است که مرکزی برای ارزیابی امنیتی سیستم‌عامل در داخل کشور راه‌اندازی شود.

در صورت استفاده از سیستم‌عامل‌های کدبسته، تضمینی برای عدم دستیابی تولیدکننده سیستم‌عامل به اطلاعات شخصی و محرمانه ذخیره شده روی رایانه، وجود ندارد.

فصل ۳

ملاحظات پدافند غیرعامل در طراحی سیستم عامل

در این فصل از کتابچه به بیان برخی از مهمترین ملاحظات پدافند غیرعامل در حوزه طراحی سیستم عامل خواهیم پرداخت:

❖ کد منبع سیستم عامل مورد استفاده در کشور بایستی در دسترس متخصصان ذیربط قرار داشته باشد و مورد بررسی قرار گیرد. عدم دسترسی به کد سامانه و عدم امکان بررسی باعث می شود تا تولیدکننده سیستم عامل بتواند با وارد نمودن برنامه های ویژه ای در سامانه هدف نفوذ کرده و موجب جاسوسی، شنود هوشمندانه و بوجود آمدن اختلال در عملکرد برنامه های کاربردی شود.

❖ انجام بررسی های لازم بر روی کد منبع سیستم عامل از لحاظ امنیت دسترسی به اطلاعات و ثبات عملکرد در آزمایشگاه های امنیت سیستم عامل در داخل کشور ضروری است.

❖ طراحی و استفاده از یک معماری امن برای داشتن یک سیستم عامل امن ضروری است.

در طراحی و پیاده‌سازی سیستم‌عامل باید یک سامانه ثبت وقایع با قابلیت ثبت نوع درخواست، شناسه کاربر و اجرای برنامه وجود داشته باشد.

در فایل سیستم امن می‌بایست قابلیت کنترل مجوز دسترسی در خصوص سطح دسترسی، مالکیت و مجوزهای اعمال تغییرات روی فایل‌ها وجود داشته باشد.

از فایل‌های اصلی حاوی اطلاعات مهم کاربری مانند کلمه عبور باید حفاظت به عمل آورد و تنها کاربر ریشه به آن‌ها دسترسی داشته باشد.

می‌بایست مکانیزم‌های کنترلی خاص در طراحی سامانه مدیریت فرآیند، ایجاد و پیاده‌سازی گردد؛ بطوریکه فرآیندهای مخاطره آمیز مسدود و اطلاعات آنها و کاربران اجراکننده ثبت و گزارش شود.

سرویس‌های غیر ضرور، هنگام ارائه محصول به کاربر نهایی می‌بایست غیرفعال باشند.

در دستگاه‌های ورودی/خروجی برای ایجاد مکانیزم‌های محافظتی باید برای دسترسی هر کاربر، رمز ورود تقاضا شده و متناسب با هر سطح دسترسی، امکانات معینی از سامانه در اختیار کاربر قرار گیرد.

سیستم عامل ملی می‌بایست دارای سطح قابل قبولی از امنیت ذاتی در برابر نرم‌افزارهای مخرب باشد، این نوع از امنیت بیشتر در سیستم‌عامل‌های چند کاربره مطرح است.

در طراحی سیستم‌عامل ملی می‌بایست امکانات و قابلیت‌های لازم جهت پشتیبانی از استانداردها و پروتکل‌های امن‌سازی سیستم‌عامل پیش‌بینی شود.

برای هر سیستم‌عامل مورد استفاده در مراکز کشور باید نمایه حفاظتی متناسب با اهمیت آن مرکز تعریف شود و سیستم‌عامل بکارگیری شده از منظر امنیتی توسط یک نهاد معتبر و مطمئن، ارزیابی و تأیید گردد.

سیستم‌عامل از نظر تداوم اجرا می‌بایست متناسب باشد؛ به بیان دیگر در شرایط از کار افتادن برخی از قسمت‌های سامانه، سیستم‌عامل مورد استفاده باید قادر باشد توابع و عملکردهای اصلی سامانه را همچنان قابل استفاده نگه‌دارد.

طراحی سیستم‌عامل باید به ترتیبی باشد که بسامد بروز شکست یا خطای ناشی از عیوب سیستم‌عامل تا حد ممکن پایین باشد.

عواملی همچون توانایی بازگرداندن خدمات سیستم‌عامل به سطح کارایی تعیین شده، توانایی بازگرداندن داده‌هایی که مستقیماً تحت تأثیر خرابی بوده‌اند و زمان لازم و تلاش مورد نیاز برای انجام این کارها؛ تأثیر بسزایی در افزایش زمان برپابودن^۱ سامانه می‌گذارد، مجموعه این نکات همواره می‌بایست جزء اصلی‌ترین مؤلفه‌های طراحی یا انتخاب یک سیستم‌عامل قرار گیرد.

قابلیت پایداری سیستم‌عامل شامل قابلیت تداوم اجرا^۲، تحمل در برابر عیب و خطای ناشی از طراحی سامانه^۳، میزان بلوغ^۴ و قابلیت بازگرداندن^۵ داده‌ها و خدمات به حالت عادی (مورد اشاره در ملاحظات قبل)، عاملی کلیدی محسوب می‌شود که باید مورد توجه قرار گیرد.

پیش از استفاده می‌بایست میزان کارایی سیستم‌عامل هدف از نظر زمان و مدیریت منابع در یک آزمایشگاه مجهز و مطمئن، ارزیابی و تعیین شود.

^۱ Uptime

^۲ Survivability

^۳ Fault Tolerance

^۴ Maturity

^۵ Recoverability

بروزرسانی منظم، دقیق و متناسب با اهمیت کارکردی سیستم عامل، فرآیندی است که مرتباً باید انجام پذیرد.

تشکیل تیم‌های متعدد فنی، زبده و معجب برای ارائه خدمات سریع، صحیح و مطمئن به سیستم‌عامل‌های مستقر در مراکز کشور جهت تضمین پایداری کل سامانه کامپیوتری و تشکیل مراکز پشتیبانی ضروری است.

ویژگی‌های قابلیت بکارگیری (شامل چگونگی نصب و راه‌اندازی، میزان کاربرپسندی^۱، میزان شناسایی سخت‌افزارهای کامپیوترهای سازمان، میزان یکپارچگی و سازگاری با بستر سخت‌افزاری موجود، امکانات نرم‌افزاری همراه و یکپارچه با سیستم‌عامل، تعداد و نوع قالب‌ها و پروتکل‌های استاندارد پشتیبانی شده توسط سیستم‌عامل) در طراحی، پیاده‌سازی و ارزیابی سیستم‌عامل کامپیوترهای شخصی سازمان‌ها و مراکز مهم باید مورد توجه خاص قرار گیرد.

استفاده از قالب فایل‌ها و پروتکل‌های ارتباطی استاندارد یا استانداردسازی آن‌ها، به منظور کاهش هزینه‌ها، افزایش قابلیت همکاری سامانه‌ها، افزایش کیفیت خدمات و نهایتاً نظارت بر حسن عملکرد سامانه‌ها، لازم است.

^۱User-Friendly

پیوست ۱

مسیر تحول سیستم عامل ها

اهم اقدامات انجام شده در زمینه نگارش و توسعه سیستم های عامل و رخدادهای مربوطه در داخل و خارج از کشور بشرح ذیل ارائه می گردد:

Linux خانواده خانواده Mac خانواده Windows خانواده UNICS

تاریخ	اقدام/رخداد
۱۹۶۸	شروع پروژه تولید سیستم عامل چند کاربره توسط آزمایشگاه Bell در شرکت AT&T
۱۹۶۹	تولید سیستم عامل تک کاربره ^۱ UNICS

^۱ Uniplexed Information and Computing System

تاریخ	اقدام/رخداد
۱۹۷۰	اضافه نمودن ابزاری ابتدایی به UNICS جهت حمایت از چند پردازنده
۱۹۷۱	نگارش اولین نسخه یونیکس به زبان اسمبلی در انحصار آزمایشگاه Bell در شرکت AT&T
۱۹۷۲	انتشار نسخه دوم یونیکس در ماه ژوئن به زبان B (مبتنی بر زبان BCPL ^۱)
۱۹۷۳	بازنویسی و انتشار نسخه سوم یونیکس به زبان C
۱۹۷۵	انتشار نسخه ششم یونیکس ^۲
۱۹۸۱	انتشار سیستم عامل تک کاربره DOS ^۳ توسط شرکت مایکروسافت
۱۹۸۴	انتشار سیستم عامل Mac توسط شرکت اپل

^۱ Basic Combined Programming Language

^۲ این نسخه برای اولین بار خارج از AT&T مورد استفاده قرار گرفت. طبق قوانین فدرال، شرکت AT&T Bell از فروش سخت افزار و نرم افزار منع شده بود، به همین دلیل، یونیکس را تحت حق کپی آموزشی به دانشگاه ها و موسسات آموزشی پیشنهاد نمود.

^۳ Disk Operating System

تاریخ	اقدام/رخداد
۱۹۸۵	ارائه سیستم عامل ویندوز نسخه ۱ توسط شرکت مایکروسافت
۱۹۹۲	تولید سیستم عامل ویندوز نسخه ۳.۱ توسط شرکت مایکروسافت
۱۹۹۰	انتشار سیستم ۴ (نسخه پیشرفته‌ای از یونیکس)
۱۹۹۱	انتشار نسخه ۰.۱۱ لینوکس در سال ۱۹۹۱ روی شبکه اینترنت
۱۹۹۳	ارائه سیستم عامل BSD توسط شرکت AT&T
۱۹۹۳	تولید سیستم عامل ویندوز NT۴ توسط شرکت مایکروسافت
۱۹۹۳	آغاز پروژه دیبان و ارائه توزیع لینوکس آن توسط شرکت دیبان
۱۹۹۴	آغاز پروژه لینوکس ردهت و عرضه توزیع آن توسط این شرکت

اقدام/رخداد	تاریخ
آغاز پروژه لینوکس سوزه و عرضه توزیع آن توسط شرکت ناول	۱۹۹۴
تولید سیستم عامل ویندوز ۹۵ توسط شرکت مایکروسافت	۱۹۹۵
تولید سیستم عامل ویندوز ۹۸ توسط شرکت مایکروسافت	۱۹۹۸
تولید سیستم عامل Mac X توسط شرکت اپل	۲۰۰۰
تولید سیستم عامل ویندوز ۲۰۰۰ توسط شرکت مایکروسافت	۲۰۰۰
تولید سیستم عامل ویندوز ME توسط شرکت مایکروسافت	۲۰۰۰
تولید سیستم عامل ویندوز XP توسط شرکت مایکروسافت	۲۰۰۱

اقدام/رخداد	تاریخ
پیشنهاد فارسی سازی لینوکس به شورای انفورماتیک از سوی مرکز فناوری اطلاعات شریف	۲۰۰۱
شروع طرح ملی لینوکس فارسی توسط مرکز فناوری اطلاعات شریف - شورای عالی انفورماتیک	۲۰۰۲
تولید سیستم عامل ویندوز ۲۰۰۳ توسط شرکت مایکروسافت	۲۰۰۳
آغاز پروژه لینوکس فدورا و عرضه توزیع آن توسط شرکت ردهت	۲۰۰۳
آغاز پروژه لینوکس اوبونتو و عرضه توزیع آن توسط شرکت کانونیکا	۲۰۰۴
ارائه نسخه اولین توزیع لینوکس فارسی (شبديکس) از سوی مرکز فناوری اطلاعات شریف و شورای عالی انفورماتیک	۲۰۰۴
آغاز پروژه کارآمد و ارائه توزیع لینوکس آن توسط شرکت داده پردازی	۲۰۰۵

اقدام/رخداد	تاریخ
آغاز پروژه پارسیکس و ارائه توزیع لینوکس آن مبتنی بر توزیع دبیان توسط آلن باغومیان	۲۰۰۵
ارائه توزیع لینوکس شریف توسط شرکت فارسی وب شریف	۲۰۰۶
تولید سیستم عامل ویندوز ویستا توسط شرکت مایکروسافت	۲۰۰۶
تولید سیستم عامل ویندوز سرور ۲۰۰۸ توسط شرکت مایکروسافت	۲۰۰۸
تولید سیستم عامل ویندوز ۷ توسط شرکت مایکروسافت	۲۰۰۹
ارائه توزیع لینوکس کوثر با حمایت انجمن صنفی کاربران نرم افزارهای آزاد/متن باز	۲۰۰۹